

РЕШЕНИЕ

№ 7137

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5789** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Е. Ц. А., З. З. А. и Б. Ц. А., чрез процесуалния им представител адв. Р., против решение № 3346 от 13.04.2022 г. по гр. дело № 27575/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 159 - ти състав, с което е отхвърлена жалбата им с вх. № ПО-15-5600/29.04.2021 г., срещу Отговор (писмо) изх. № ПО-15-3965-1/12.04.2021 г. на Общинска служба по земеделие „С.“.

В касационната жалба са изложени доводи, че обжалваното решение на СРС е неправилно, постановено при нарушения на материалния закон и неоснованост. Счита, че е неправилен изводът на СРС, че влезлите в сила решения, с което е установено, че собственик на имота не влияят на Решение № 1411 от 07.12.1998 г. на Поземлената комисия.

В съдебно заседание касаторите Е. Ц. А., З. З. А. и Б. Ц. А., чрез адв. П. поддържат жалбата. Молят решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се даде указания на Общинска служба „Земеделие Север“ да постанови административен акт по направеното искане.

Ответникът – Общинска служба по земеделие „С.“, чрез адв. С. моли касационната жалба да се отхвърли. Прави възражение за прекомерност на адвокатското

възнаграждение на ответната страна.

А., редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, при наличие на правен интерес и удостоверена представителна власт, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред СРС е установено удостоверение за идентичност на имот изх. № ВС-01-334/29.10.2012 г. и скици на поземлени имоти установява, че имот № 160004 се състои от имоти с идентификатори № 80409.5824.29 80409.5824.28 и № 80409.5824.4 по КККР на [населено място], одобрени със Заповед № РД- от 16.01.2012 г. на ИД на АГКК.

По административната преписка е приложено удостоверение изх. № ВС-01-343/01.11.2012 г., издадено от ОСЗ - Нови Искър, в което е посочено, че коригираният план за земеразделяне на землището на [населено място] е обнародван в ДВ № 120/16.10.1998 г. и е влязъл в сила след изтичане на 14-дневен срок от обнародването.

С влязло в сила Решение № 18135/26.01.2017 г. по гр. д. № 11476/2013 г. по описа на СРС, 30 с-в, е признато за установено по отношение на настоящите жалбоподатели, че Г. Н., К. С. А., А. Р. А., С. Р. А., С. А. Н., А. Б. Г., Г. Бор А., Б. А. Н. и Е. Г. Н., всички наследници на А. Н. К., са собственици на имот с идентификатор № 80409.582 по КККР на [населено място], с площ 889 кв. м., който е част от имот с № 160004 по плана за земеразделяне в землището на [населено място], въз основа на Решение № 267/17.06.1999 г. на СГС и изтекла придобивна давност.

С решението си СРС е отхвърлил исквете на настоящите жалбоподатели за признаване за установено, че те са собственици на този имот въз основа на Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община] по преписи № 14358X от 30.08.1995 г. или изтекла придобивна давност. Районният съд е упражнил косвен съдебен контрол върху Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община] и е приел същото за материално незаконосъобразно, тъй като имотът не е следвало да се възстановява на жалбоподателите в нови реални граници. Това било така, тъй като в полза на наследниците на А. К. било постановено Решение № 267/17.06.1999 г. на СГС и процесният имот бил възстановен в тяхна полза в стари реални граници. Това решение било задължително за трети лица и за гражданския съд, поради което СРС нямал право да преценява как следва да се възстанови процесният имот, а следвало единствено да не зачете конститутивното действие на Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община], легитимиращо настоящите жалбоподатели като собственици на същия имот и да приеме, че собственици на този имот са наследниците на А. К. на база Решение № 267/17.06.1999 г. на СГС.

Решението на СРС е обжалвано пред СГС, който го е потвърдил с Решение № 856/06.02.2019 г. по гр. д. № 3768/2018 г. Въззивната инстанция е осъществила съдебен контрол не само върху решението на ПК, но и върху Решение № 267/17.06. И

на СГС, АО, трети „В“, само относно наличието на пречка за постановяването му, а именно - съществуване на влязъл в сила план за земеразделяне за землището на [населено място]. приел, че Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община], е незаконосъобразно тъй като е било издадено, без да има одобрен и влязъл в сила план за земеразделяне на землището на [населено място] и без да е придружено със скици на описаните в него имоти, издадени едновременно с решението. Поради тази причина е прието от въззивния състав, че настоящите жалбоподатели не могат да се легитимират като собственици на имот № 16004, част от който е ПИ с идентификатор № 80409.5824.29. Съдът е установил, че собственици на този имот са наследниците на А. К., в чиято полза е постановено и Решение № 267/17.06.1999 г. на СГС, което било законосъобразно и пораждало конститутивен ефект. С Определение № 452 по гр. д. № 2308/2019 г. по описа на ВКС не е допуснато касационно обжалване на въззивното Решение № 856/06.02.2019 г. по гр. д. № 3768/2018 г. на СГС.

От приобщената административна преписка се установява, че жалбоподателите по настоящото дело са подали до Общинска служба по земеделие „С.“ искане с вх. № ПО- 15-3965/26.03.2021 г. за обезщетяването им от държавния поземлен фонд с равностоен на процесния поземлен имот с идентификатор № 80409.5824.29, част от имот с № 160004, Това искане е мотивирано със съображения, че ищците фактически са останали без възстановено право на собственост, тъй като Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община], издадено в полза на наследодателя им, не пораждало правни последици поради материалната му незаконосъобразност, установена от СРС и СГС, но били изтекли сроковете за атакуването му и нямало механизъм, по който да бъде отменено и собствениците да бъдат обезщетени. Жалбоподателите нямали и правен интерес да го атакуват до този момент, тъй като от формална страна то било благоприятно за тях, легитимирайки ги като собственици, преди в производството пред СРС и СГС да се установи инцидентно, че е незаконосъобразно.

По така направеното искане Общинска служба по земеделие „С.“ се е произнесла с писмо изх. № ПО-15-3965-1/12.04.2021 г., подписано от началника Т. С. - Н.. Искането е отхвърлено с аргументи, че ищците е следвало да докажат, че в обхвата на коригирания план за земеразделяне на землището на [населено място] попада и процесният имот с № 160004, което не било сторено. Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община] не било нищожно, пораждало правни последици за искателите и не било допустимо ОСЗ „С.“ да се произнася с ново решение за възстановяване собствеността на процесния имот или за обезщетяване с друг имот. Посочено е още, че наследниците на А. К. са станали собственици на процесния имот въз основа на изтекла придобивна давност.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че по силата на приложимия в случая чл. 17, ал. 1 от ЗСПЗЗ влязлото в сила решение на поземлената комисия за възстановяване на собствеността в реални граници, придружено със скица, макар и незаконосъобразно, е титул за собственост и има силата на констативен нотариален акт, докато не бъде отменено или изменено по съответния ред - съдебен или административен. По приобщената административна преписка цитираното решение, заедно със скицата, са приложени и са представени удостоверения, съгласно които то не е обжалвано и е влязло в сила. Мотивите на съдебните решения не се ползват със сила на присъдено нещо, поради което не може да се приеме, че установената от СРС и СГС материална незаконосъобразност на решението на

поземлената комисия е повлияла върху конститутивния му ефект.
Решението е правилно.

Настоящият касационен състав споделя изложените от СРС изводи относно материалната законосъобразност на оспорвания административен акт.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗСПЗЗ гласи, че възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници се извършва върху равностойни по количество и качество земи, съответно намалени в случаите на чл. 15, ал. 3 по възможност в местностите, където са се намирали имотите на заявителите притежавани и преди образуване на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. Новите реални граници се определят с плана за земеразделянето. Възстановяването на собствеността се извършва с решение на общинската служба по земеделие въз основа на влезлия в сила план за земеразделяне. В решението се описват размерът и категорията на земеделските земи, тяхното местоположение, граници, съседни, както и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях. Към решението се прилага скица на имота.

Влязлото в сила решение, придружено със скица, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота. Когато с решението се възстановява правото на собственост върху земеделска земя на починал собственик, решението се издава общо за неговите наследници, освен в случаите по ал. 2. Дяловете на наследниците се определят съгласно Закона за наследството, без да се посочват в решението.

От фактите по делото по безспорен начин се установява, че е спазена цялата процедура и са приложени документи, според които Решение № 1411/07.12.1998 г. на ПК - [община] не е обжалвано и е влязло в законова сила. Правилни са доводите на СРС, че мотивите на съдебните актове не се ползват със сила на присъдено нещо и незаконосъобразността на Решение № 1411/07.12.1998 г не е установена с влязъл в сила съдебен акт.

От изложеното по-горе решението на СРС следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи адвокатско възнаграждение. Същото обаче, макар и претендирано не следва да се присъжда, тъй като по делото не е налице доказателство за извършено заплащане на адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3346 от 13.04.2022 г. по гр. дело № 27575/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 159 - ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.